

čas, pripadana itd.
i računaju se na temelju
členika ili po dogovoru.

Ljubljana
ože se do
sumpora
gnojiva
stupstvo
na prednjo, eglae itd.
ne napulicom ili pola-
poti. Štedonice u Beču
ministraciji liste i Puli.

parube valja točno os-
taviti; pravimo i nješku
potku predbrojnika.

it na vrišme ne primi,
to javi odpravljanju u
čom pismu, za koji se
čeka poštarna, nbo je
napis „Raziskovanja“.

zog ratuna br. 847849.
lefon tiskare trej 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu mala stvari, a nosloga sve pokvaru“. Naroda poslovica. (Slied.)

Odgovorni urednik i izdavač Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. u Puli ulica Giulia, 1. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Ciceru br. 1, II. kat).

Glavna skupština Družbe

Sv. Cirila i Metoda u Cresu.

(Nastavak.)

radimo dakle sami za se čim više, raz-
načinima, raznim organizacijama, go-
darskim društvima, a radimo također
zbom.

družba poslije 17 godina što postoji
je 28 škola, 4 zabavista i 8 nastavnih
škola na učiteljskim osobljem od 61 licea.
Si već sada na svoja osoblje zajedno
mitrovinskim osiguranjem, koje se je
već godine provelo, tako da mogu mlini
učitelji za slučaj da bi oboljeli za sebe,
a slučaj da bi preminuli za svoja udove
rotu, kakih 80 hiljada kruna. Uzmemo
os u obzir troškove za popravke kuća,
a i drugih potreboća, to troškovi družbe
samo na godinu oko 100.000 kruna.

I odkud družbi taj novac? Samo od
vata i Hrvatska. Sabire ga se kod kr-
nika, vjenčanja i drugih raznih gozba,
raznih svečanosti, osobito kod zabava
korist družbe priredjenih, kao što su one
čavno priredjene na Sušaku, u Opatiji,
i. Sabir ih nasi vrijedni Akademici
i. naši srednjoskolci, Cirilo Metodski
Klub „Istra“ itd. Poslala nam je
vaca Hrvatska Zajednica u Allegheny,
i Materinska Riječ u Rosario de Santa
Sjegurno je malo naših ljudi koji idu
ubijesti u Ameriku, skoro svi idu tam
da teškim radom zasluge svagdašnji
ih za se i za svoje. Takvi ljudi otkidaju
od svojih ustiju i daju za družbu, jer
du, koliko je ona nužna. Družba do-
va nadalje novaca od svojih proizvoda;
prihvate se za vje naše podružnice; sa-
pilo je da prilikom narodnog blagdana
bilježile su sve naše domoljubne novine,
zahvaljujući svim, moliću da radimo
i i buduće i da podvostručimo svoje

Svaki dan možemo svi da doprinimo
za družbu: ako krešemo žigice družbe
i Cirila i Metoda, ako rabimo njezine
arke, — a dosad se ih žalibice rabi pre-
ma, Lega Nazionale dobila je za svoje
prošle godine 15.000 kruna. Nas blagajnici
Vam mogao najbolje kazati, da družba

nije dobila ni izdaleka toliko slike za
svoje muke. Mi možemo nadalje svaki dan
raditi za družbu, ako se peremo njezinim
snopom, ako zaštimo svoje cipele njezinim
laštim, ako zamatomo duhan njezinim
papirić, ako uživamo surogat kavu, što se
prodaje u njezinu korist i uopće, ako ra-
bimo njezine proizvode.

Podružnica označio je naš bogopokojni
prije predsjednik dr. Dinko Vitezic kao žile
dovodnice, što daju družbi život i sru je
tako daleko, da bi trebalo sve prinose slati
putem podružnica. Ne treba ići tako da-
leko, ali na svaki način onim riječima je
nepreželjeni predsjednik istaknuo zna-
nilost podružnica, u njih jo da sad malo
i premalo. Njemački Schulverein ima 1500
podružnica sa 1.800.000 članova, Lega Na-
zionale imade (mimo društva Dante Ali-
gliieri) neznam kolike podružnice, ali sam
čitao, da imade 36.000 članova i to na
kakvih 700.000 stanovnika Talijana (pra-
vili ili divljih) iz Trenta, Primorja i Dal-
mациje. Ako je tako kod Njemača i Talijana,
kojima daju u doštanom broju škola
i država i pokrajine i koji od istih dabi-
vaju potporu, pa-ako je tako kod Njemač-
a i Talijana, koji ne ustrajaju škole za to,
da sačuvaju svoje Nijemece odnosno Tali-
jane, nego za to da grabe našu djecu bilo
mo ramo nastojati mi, da innademo čim više
podreženici, mi, koji nemamo potpore, ni
od država ni od pokrajine, mi, koji ustra-
jamo škole samo za našu djecu tamo, gdje
ili ne daju oblasti, koje bi to morale.

U svakom ovećem selu gdje ima pet
fest ljudi, koji znaju ponekle citati i pi-
sati, imala bi postojeti podružnica. Svaki
odrasti i muški i ženska moglo bi biti
član podružnice i plaćati na godinu naj-
manje 20 para. Tako bi dobila družba, či-
tako bi se imalo i veliku moralnu dobit.
Svak i svaka osjećali bi se članovi one
velike udruge, one velike zajednice, one
velike obitelji, koje se zove hrvatski narod.

I na stanovlje dane u godini mogli bi
se svi sjećati družbe kojim malim darom
— 20, 50 para — K 1, 2, 5, 10 kako tko
može. Tukav dan je Božić, ili Nova Go-
dina, a takav dan je također blagdan sv.

Osim pomanjkanja slavenskih knjiga ima
i drugih razloga, i načina, kojim se ja dje-
loviče ili poseve zatroši parabu slavenskog
pogoslužja kod mnogih Slavena u Istri.
Tu se u prvom redu ima spomenuti po-
mankanje svećenika, koji bi bili znali ra-
bili slavensko knjige glagoljicom tiskane,
pa pomanjkanje škola, u kojih bi se bili
mogli učiti rabili takove knjige. A ko je
krije, da jih nebitaju u prošlom stoljeću ni
danas, ne se sudi iz slijedećega.

Godine 1818. ustrojilo se je u Gorici
uredište sjemenište za bogoslovce svih
Istarskih biskupija, i tomu bila su pripo-
jena dobra sjemeništa, podignuta počet-
kom XVIII. stoljeća, za vreme Mljetacke
vlade u Kopru, posebno i izričeno, kako je
prije prikazano, „pro illius lingua“. U
tom, za vreme Austrijske vlade novoustro-
jeno sjemeništu, nělo se jo i uči so samio
latinski; a njo se učilo nit se uči slavens-
ki bogoslužni jezik, uspor tomu, da se
tamо rabi dobra sjemeništa, za ilirski je-
zik*, i uspor tomu, da bi se imali budući
slavenski svećenici u njem učiti slavenski
jezik u svrhu da mogu za slavenski puk
obavljati službu Božju u slavenskom jeziku.
Pokojni profesor Stjepan Koclančić u svojoj
knjizi „Doctor Joannes Nep. Hrast, Go-
dilias 1875.“ prijavlja na stranicu 85,
kako je on god. 1861. „instante Rectore
Seminarli Ioanne Ev. Budau“ („nukanjan
ravnatelju sjemeništa Iv. Ev. Budau“) blo-
uslovan držati predavanja o staroslavens-
kom jeziku, ali „mox sequenti anno reho-
lastico 1862 ob causus, quae mihi nun-
quam dictas fuerunt, praelectionibus istis
nam finis esset impositus“ („kako je odmah
izlazi svakog četvrtka
o podne.
Netiskani dopisi se ne vrade
ne podpisani ne tiskaju, a
nefrankirani ne primaju.
Preplaćati se postarom stoju
10 K u obć. i
5 K za seljake } na godinu
ili K 5 —, odn. K 250 na
pol godinu.
Izvan carstva više postarina
Plaća utučje se u Puli.
Pojedini broj stoji 10 h, zao-
stali 20 h, kolik u Puli, toll
izvan iste.
Urednički i upravni način
u Tiskari Laginja i dr. prije
J. Krompić i dr. (Via Giulia
br. 2), kamo neka se naslovio
ova pisma i preplaća.

Slavenski bogoslužni jezik u Istri.

(Nastavak.)

Večernje i blagoslovni u pomanjkanju ti-
kanih starijih slavenskih knjiga, pjevali su
i iz savijestnih rukopisa, ili iz novijih po-
znih knjigica ili molitvenika tiskanih po
Dalmaciji i drugud. Kao nadomjestak slavenskih
knjiga glagoljiskimi slovi može se
ponekak također učeti i molitvenik pokoj-
oga biskupa prije Porečko-Puljskog po-
lije Trčancko-Koparskoga, Jurja Dobrile,
Oči budi vojna tvorja*, u kojem se nalazi
i. sv. misa i drugo prazno molitvo
pod službe božje, koli za svećenika toll za
svjetovnjaka i koji je tako u porabi upravo
i Porečko-Puljskoj i Trčancko-Koparskoj
biskupiji.

Cirila i Metoda, koji jo bās danas mjesec
dana. Pomoliv se na čest tih naših i sve
slavenskih apostola, koji su uveli u crkve
za naš narod slavensku službu božju, te
tako izvoštili nam pravo, koje nema ni
jedan drugi narod, to koji su trpjeli i pro-
gonjeni, bili radi mara za prosvetu našeg
naroda sa strane latinskih i germanskih
svećenika; sjećaju se njih osobito i enda,
kad su nedavno htjeli naši neprijatelji
istrijebiti iz crkava velikog dijela našeg
naroda slavensku službu božju; pomoliv
se za nje i sjećaju se njih, darujmo
tomu slobodu. Bog pomozi!

(Ovaj je govor bio na više mesta pro-
kidan, burnim odobravanjem; na kraju je
pak općinstvo govornika pozdravilo dugo-
trajnim pljeskanjem i poklicima: Živilo
Spindl!) (Slied.)

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Mnogobrojnim čestitkama prigodom
imandana dne 21. t. m. našeg prvaka
narodnog zastupnika prof. Vjekoslava Spin-
čića prisutnje se i naše tredjeljvo uz
najsrdačnije zelje.

Zabava u korist hrvatskih škola.

Naša narodna društva u Puli priredjuju
u nedjelju 3. srpnja u vrtu „Nar. Dom“
veliki pučku zabavu, čiji je prihod namije-
njen hrvatskim pučkim školama u gradu
i okolicu. Zabavi će sudjelovati mješoviti
pjevački zbor pod ravnateljem učitelja Vo-
grića, koji će se tom prigodom predsta-
viti prvi put našem općinstvu. Izvadjati
će nekoje oveće komade uz pratnju orke-
stra. To je prvi put, što domaća društvo
nastupa pred publiku sa tako biranim
programom.

Uz pjevanje i glazbu, biti će još šale
a bogme za nekoga i srećo.

Gospodjeve već su počele sa sakuplja-
njem darova za Tombulu, za koju se lako

dade, predsjedjeti iz do sada poklonjenih
darova, da će biti nesto neobičnog i pre-
teći sva naša očekivanja. U vrtu će biti
podignuti razni paviljoni, u kojim će se
prodavati svakovrsne stvari. Dozajemo
da su takodjer već prisupljeni raznovrstni
darovi za vrećolov.

Svaka će ulaznica zapasti 50 para, a
nositi će redovit broj. Tekom zabave iz-
vući će se jednu od rasprodanih ulaznica
čiji će vlasnik dobiti krasan srebrni dar,
koji vrijedi preko stotinu kruna.

Već danas pozivljeno svakog našineca
da se odazove pozivu zabavnog odbora i
da pruži mali darak našoj djeci, uzdanici
našoj.

Puljski načelnik u Beču. Dozajemo
iz novina, da je protoga četvrti boravio
kroz više dana u Beču puljski načelnik g.
Dr. Varcoton. Tamo se ga vidjalo i u dru-
štvu zemaljskog predsjednika Dr. Chersicha.
Kako se govori došla su tisopoda u Beč
radi istroženja okruglog suda u Puli i
zbg podržavljenu občinsku talijansku gi-
mnaziju u Puli.

Što se tiče prvog pitanja, to su zanj i
nasi odlučujući krugovi, jer je takovo su-
diste zbijla potrebito u Puli, niti neslužu
se poko sa pitanjem podržavljenu talijan-
sko-prkos gimnaziju, jer je ista suvišna
bila, jer su oni proti svakim dalnjim po-
vlasticama na korist Talijana na školskom
polju i konačno radi toga, što se vladajuća
stranka u Puli zubi i noći protivi
svakom našem napredku na polju pučko
prosvjete u gradu Puli.

Vsokli gosti u Istri. Prosloga četvrtka
prisupljeni su brzovlakom iz Beča u Trst
nadvojvoda Fran Salvator (zel. Njegova
Velicanstva) i supruga, nni nadvojvodkinja
Macija Valerija sa djećicom i sa znatnom
pratnjom. Istog jutra u 9 sati održivose
visoki putnici parobrodom „Pelago“ na
brionske otote kod Pule gdje će ostati
dulje vremena i gdje im želimo najugod-
niji boravak.

Iz Marčana, koncem maja 1910. (Istina
o glavnoj skupštini Posušljincu.)
(Nastavak.)

Da li nije informiran „Gornjalott“ do-
pisnik, navodno iz Marčana, dok svojim

siedeće godine 1802. s razloga, kojih se
njemu nikad nije reklo, bilo naloženo da
bude konne tim predavanjem*. Po drugi
put, kako onda vidi, god. 1870., „peten-
tibus alumnis Slavis, annuente etiam, ut
aequum erat, Rectore Hrast, iterum pra-
electiones slavicas suscoperamus“ (*preuz-
je opet slavensku predavanja, poslo su to
mojli slavenski dječi, i pošta ga je na to
nukao, sa svim pravom, ravnatelj Hrast*);
pa i opet „iterum anno scholastico illo
finis finis quoque, ut videtur, pro longiori
spatio temporis, omnibus aliis huiusmodi
slavici praelectionibus impositus est“ (*po-
slo korena ono školske godine načeno jo
da bude konac, kako se vidi, za dulje vre-
meno, svim takovim slavenskim predavan-
jem*).

(Slied.)

čitateljima buna o nekakvom „kulturnom kampu“, o „kampanji“ te se vodila između liberalaca i klerikalaca, dokumentiraju najizvršnije fakta, da je svaki član novog odbora, što sam ih li ja (moderato-liberale) predložio glavnoj skupštini, predložio i g. Marotti (clericale); osim toga su obadvaju nova člana odbora iz Marčane već dugi niz godina crkveni pjevači i crkveni stariješine, a jedan od te dvojice, g. Mate Radolović (Belas) tako je prožet liberalnim principima, da skupšta po selu celiru putu na godinu kukuruz, pšenici i novac za „duše od purgatoria“!

Nije li dakle paradoks govoriti o liberalizmu mojih predloženika? Ne pristaje li ovde ona: „E se non ridi...?“ Al to ipak ne smeti dopisniku, da se toga drži ko pijan plota.

Koliko imade opet istine u tvrdnji dopisnika, da je novi odbor Posuđilnice sa-

renjački odbor, bilo bi dosta iznova naglašiti, da je g. Marotti — osim vč. Vinodolca — predložio u novi odbor ona ista tri lica, što sam i ja predložio. Da je izabran vč. Vinodolac upraviteljem, bili bi ti ljudi eo ipso žliavi i tvrdi Hrvati — ovako su sarenjaci...

A u starom odboru valjda nije bilo sa-renjaka, jer je, kad se konstituirala Posuđilnica, stari odbor odabrao sam g. Ma-rotti!

Ali da se znade kakovi su gg. Jakov i Benjamin Deprato sarenjaci, treba mi na-glasiti, da ima prvi sina u 5. razr. hrvatsko gimnaziju u Pazlinu, a drugi opet svoga u 2. razr. hrvatskog učiteljista u Kastvu.

Nijesu li dakle ti moći ljudi očiti saren-jaci? Nije li pravlj apsurdum govoriti po-tom, da je novi odbor Posuđilnica — sa-renjački odbor?

Dopisnik priznaje i sam naglašuje, da nisam ja g. Marotti „klevetao“ i „crno“ samo po Prostini i po Marčani već i na samoj glavnoj skupštini, prikazivajući ga kao „nepoštena“ i „lihvara“. Za što me g. Marotti radi toga ne pozove na red kod kompetentnog c. kr. suda? Ili nije mogao g. Marotti na jednoj glavnoj skupštini, na kojoj su se borile „dvije stranke“ zasvjedočiti par osoba? Ta bili su tamo: dopisnik, dva klesara njegovog i intimus mu „stor sekretario“. Kad su po njegovoj komandi glušovali, hoće da ne bi i svje-dočili, kad bi šta svjedočiti imali?

Zašto ne nauči g. Marotti malo „krianci“ tog buntovnog budala?

Ili je g. Marotti obuzela i obvladala kršćansku samilost, koje nije nikada pokazao? Ili je g. Marotti postao — velikodušan? Jok paša! Zna on dobro, da se ja nisam taknuo njegovog poštovanja, neg da sam mu kazao golu i suštu istinu: da ga ustanovljujući Posuđilnica u Marčani nije vodila „ljubav prama bijednom narodu“, nego egoizam i spekulacija! Zar je to kleveta, podvala, kad čovjek otvoreno, muški drugomu u brk kaže sud javnoga mnenja i svoje uvjerenje iskustvom at-ečeno? Ili je možda kleveta i podvala, kad čovjek kaže drugome, da je postavljano društvene interese svojim, osobnim intere-sima, dok je u stanju to čovjek neospori-vim dokazima potkrnjepiti? Je li možda kleveta, podvala, ocrnjivanje, što li, kad čovjek u interesu društva, dakle i naroda, prikaze glavnoj skupštini samo neke pojave. Nek nazivlje dopisnik članove Posuđilnice „masom“, ali da je bio izabran upraviteljem vč. Vinodolac, bila bi ta „masa“ tada i dopisniku razumni ljudi i svjesni Hrvati.

(Slijedi.)

Lošinjski kotar:

Cres (Javorgrad) 12./8.

Nekorektnosti na crkvoj poštbi. Prijave počnešem pisat o nekorektnosti pošte, na što su me opomenuli sami kopaci, pro-govorit će samo dvije riječi: Naši poprili-zatvarali se onog dana, — kad nas polio-dio četiri izleta, koji su donesli jedno zrno

više k osvješćenju hrvatske misli u Cresu — to jeć se nas, ali mi smo im pokazali da znamo vlast u svojoj kući, nismo do-šli da osvajamo, jer Cres je naš već odavnin. Očekujemo njihov izlet, da vidimo njihove eozote i katalize. Oni su hametom polu-čeni; creski dopisnik tršćanskog čitavština, neki nesvršeni gimnazijalci postao je, još

zuci od jada, da nema što zla pisati; nek uzmemo bljanu i radi s ocem bit će zdraviji i mirniji. Govori creski kopac, nek člana

sto hoće nekoliko faltiranih vlastela i dva tri bravara, ali Cres je naš i bit će paš.

Našem gradu ime je Cres, svi dobro znamo, samo c. kr. postanski činovnik ne-zna još za pravo kako se zove mjesec u kojem se radio i gdje živi. Čovjek je ovo bude ikakve više naobrazbe, svrši putku školu, naučio ga otac nekoje stvari potrebne za poštu, i eyo ga ovde da vrijedja Crkvi narod.

Kako sam vidio u i čuo, svi c. kr. pos-tanski uredi imaju samo jedan pečat, do-čim kod nas je i ova nepravednost, da imamo dva.

Ili vrijedi jedan ili drugi, a ne obadvaju. Razumije on i sam ovo lijepo, jer na one spise koje dolaze na stol njegovih predstavljenih služi se dvojezičnim pe-čatom, dočim na listovima i novinama samo talijanskim — Chareso.

Ako njegovi sešovi ovo još neznaaju — prema bi morali dobro znati — neka si ovo dobro pročitaju i poduzmu shodne korake, da već jednom prestane ova nepodobština.

U našoj posti vidi se njegovu djecu, sluškinju i Ženu, a on baca vršće i lovi ribe, da li je on za ovo plaćen. Čovjek boji se izručiti svoje stvari da mu nebi njegovu djeci razderala ili zablatila, i ozlojedjeni se pita ima li još gdje ovakvih škandal na pošt. uredu. Otvorite oči Vi, koji imate pazil na Vaše podložne. Zar da mi plaćamo ovakve nepravednosti, na polje s javnih ureda s ovakvim trutovima ljudskog društva. Posta i brzoy mora da je tojna, a da li možemo bit mi mirni kad vidimo ovakve nekorektnosti. Za danas dosta, a nebudo li ni ovo pomoglo poduzeti čemo i druge korake.

Malo Lošinj, 19. VI. 1910.

„Nepristranost“ našli c. k. oblasti. Ovih dana stoji naše mjesto pod pojmom vrlo karakteristična dogadjaja, o kojem je već i „Omnibus“ potanje donio. Radi se naime o „izjeva čuvara“ nekojih talijančići i renegata, koji su neke većeri u nesreću na njih nezgodnoj formi dati izražaja povicima: „Dolje Austrija“, „Zivila Italija“ i drugim u tu kategoriju spadajućim izrazima i to na najizloženijem mjestu, na rivi. — Kako su ta svoja čuvara izražavali na njihov kulturni način, za kojeg bi i nemuzikalni čovjek rekao, da sliči organi jednog stanovitog četveropakara, — dakako da takvu harmoniju jedan stranic, na rivi stanju, slušati nije mogao, nego ih upozorio, da njegov ušni organ čuva što podnosi na može, pogotovo u to doba noći. Ele brajko, na žudne se megdandžije namjerio! Ti Vam junaci, mnijuci da se nalaze u kakvoj „svetu čeli“ za oslobođenje još neoslobodjenih talijanskih provincija“, stavite se u bojni stav, to zulukferskom krikom zgrubitko kamenja, te mlađi da su u Kalabriji, stade se bombardirati kuću i prozore, te avu srca, da se nije koka veća nesreća dogodila, jer je kamenje dobro ranilo oko glavu spavajućih u kući. Naravno nasta strka i vika, a noši delje, ostaviv spomenik svoja „kul-ture“ — monumentum aere perennius — završiće bitku finalom, obligatnim za Talijane i renegate: dadao naime — petama vjetra!

A gdje je u to vrijeme bio naš polj-pajni generalni stop? — zapitati će možda koji naši četnici. Ni briga ih! Glavno da su to njihovi, a zlobni jezici poču su-tradan razglasile, da su ih sami ovi ratnici „okrejepili“ (dnakako ne — vodom!),

da im ne smetaju. Ne čudimo se još ne-kako našem slavnom policijskom generali-tetu, ma što nas začudiće jest „nepristran-ost“ našeg c. k. poglavarstva, koji zna-jući te junake, nije još poduzeo ništa kako bi im da priličio da u hladovini ohlađe svoja čuvara žarko zagrijena „mamom Italijom i džedom Garibaldijem!“ (Čujemo da su policijsko kažnjeni. Ur.)

Sve to, čini se, ne vidi Visokoista i ne će da vidi, dok Hrvat, čim zapjeva kakvu nedužnu narodnu pjesmicu, odmah se na-dje onkraj brave, kamo mu dopiru neka-sniji vuči: „Dolje Austrija“ — „Zivila Italija“.

Veliči Lošinj. Mjesto na sv. Ćirila i Metoda, bilo će na 29. o. m. skupština područice družbe sv. Ćirila i Metoda u Velikom Lošinju sa slijedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika, 2. Sv. brada Ćiril i Metod (govori O. J. Jurčić), 3. Rad družbe sv. Ćirila i Metoda (govori učitelj I. Šimić), 4. O počinjanju škole (govori D. A. Fabijanić), 5. Biranje nove uprave, 6. Službeni prijedlozi. Biranje nove uprave, premda nije još svršila godina dana opštanika naše podružnice, zato, što predsjednik i tajnik nijesu stalno namješteni ovde, te mogu biti svaki čas preinješteni.

Kako sto u Malom Lošinju, tako i ovde bio je izlet u Cres, našim ronegatima ten-ku. Govorili su, da se nećeino živi po-vratiti iz Cres, da nas tamo čeka, preko pet hiljada Talijana — all sve badava. Posli smo i zdravili se kući povratili. Nije nas bilo baš onoliko — koliko se obe-kivalo, ali prema prilikama stanovništva ne se ni čuditi, jer ima naših ljudi, koji su i nedjeljom zaposljeni. Bilo je i onih, koji su platili za parobrod, a nijesu otigli.

Druhini novosti nema, samo što su se poturice bile pomaniile i u još su malo pomamljeni, gleda naše družbene škole. U oči im je upala naša zastava, koju je škola imala na ophedu na Tijelovo. Dapače je mali Berto hijeo s prozoru „Kasina“ od ljuštosti skočiti, baš se bio pomamio, ali stari „čače“ ga je umirio.

Berto, Berto, ona mala zastavica pak toliko te je rasrdila, a što je bilo, kad si dočuo, da naša družba ima skupštinu u tom rođenom po teb talijanskom gradu. Ja mislim, da se našlo jedno pedesetak takvih kao što si ti i gospod Antonio — da biste sve — sve — muhe zadavili.

Voloski kotar:

Zabava učiteljskih kandidata u Ka-stvu. Doznaјemo, da učiteljski kandidati u Kaštu priredjuju se za 28. juna tek. god. muzikalno-deklamatornu večer u korist Jubilejske pripomočne zaklade za sira-mačne dječje, c. kr. muške učiteljske škole u Kaštu. Sve točke bogatoga programa izvršiti će učiteljski kandidati večinom pod ravnjanjem svoga učitelja glazbe. Saljiva igra u 2 čina pobudit će sigurno buru smijeha. Iza toga zabava. Ovih će se dana odaslati dolični pozivi. Ako pomutnjom koji prijatelj učeće se mlađeži na primi poziva, neka bude uvjeren, da će se učiteljski kandidati u velike obradovati sva-kome svome prijatelju i dobročinitelju.

Zabava će biti u dvorani gosp. Ben-đikta Vlahi. Početak u 8½ s. na večer. Uzlažnja: za gospodu K 1·50; za gospodku K 1. Mildatori salju se na Ravnateljstvo c. kr. muške učiteljske škole u Kaštu.

Golac kod Podgrada. Dne 20. t. junija umro je ovdešnji upravitelj župe, vč. g. Josip Benković, redom iz Podgorja u Kranjskoj. Navršio je 46. godinu života a 28. svetečnosti. P. u m!

Pazinski kotar:
Stogodišnjeni Vrazova u Pazinu. Hrvatsko slovenski narod slavi ove godine

rod, jer je rodjen Slovenac, a radio Ilir-Hrvat, bio je nosilac sloga I i ih dva bratstva naroda. Otkad se je rodni pokret u Istri započeo, radili borili se Slovenci i Hrvati istim re-vima, stoga imade Istra najveća pru-džnosti, da proslavi muža, koji bila Hrvat i Slovenac, koji je jedan i de-naknada ljubio, koji je shvatio, da će ne-budućnost biti osigurana, ako čitav hrvatski narod uzradi tako složno k-radi u Istri.

Obor za prosvjetu Hrvat. Citoaplo-Pazinu mislio je, da će najljepe zav-je svoje prosvjetno djelovanje u ovoj s-ječi godini, ako proslavi 100 godišnjicu rođe-velikog Ilira. Kad je tu misao priliva-bilo mu je jasno, da nema zgodnjega vornika za tu zgodu, nego što je prof. Fr. Ilešić, koji je rodjen u istom mje-secu i dana, kada je i život posvetio hrvatskoj, pa je svršao život posvetio hrvatskim mislima.

U subotu dne 18. VI. oks 9 s. na večer bješa u velikoj dvorani Nar. Doma u Pazinu sakupljen malen dodušni broj, ali i ranoga naroda. Zastor se digne, a gdje L. Pošer svojim milim glasom počne da klapomati Stanku Vrazu od A. Senosa. „Vas, jel nas...“ pitanje pjesničkovo titraje dvoranu i diralo nasa srca. I vi ljesti pređi sobom velikoga Stanka, pak na kon-u u duši klijatasmu s deklamatoricom „i v-i naš!“ Time bješa dan uvod pun oduševljenja u tu slavu, pa kad se tza to stadeo razlijegati dvoranom skladni i m-čavni glasovi „Naprek zastava Slavo“, ko-pjevač dječki zbor pod vjetrim ravanjanjem prof. S. Šantola, općinstvo bije već puno oduševljenja. U tom svecanom razpoložen-jačućem govorniku Dr. F. Ilešiću.

Već prvi njegovi glasovi nas potpu-njuju i nekome osobito snagom i držab napeli sve naša duševne sile. Prikazi-va nam je sliku hrvata, i slovenskoga naroda u prvoj polovici XIX. vijeka, a i sliku Istre, vidimo tako živo pred sobom. Vidjemosi kako u toj velikoj domovini Slovenaca Hrvata nastupaju tri velika muža: Ga-va Vraz i Prešern, pa točno razabrano lat-raličite karaktere i sav njihov rad. Nas Stanka vidjemosi kao i nježnog pjesničkoga ljužavi, kao nositelja kulture, a svaka kultura radja prije ili kasnije politiku. Eto i nježni pjesnik došao je u Istru „došao i mladoženja po svoju nevestu“.

Iza toga govora oduševljenja ne biju-ni kraja ni konca, a kako i bi, ta bija-je ondje sakupljeni Slovenci i Hrvati, koji stazu velikoga muža govorili o besmis-niku. Za to razpoloženje bijaše najgodišnji pjesma „Slovenac i Hrvat“, koju naši mlađi prekasno s puno zauosa odgojava-ge. Gđa M. pl. Doroghy nastupiiza toga, pak svojim milim sopromom odgjeva B. Ipavec: „Ce na poljane rosa pada...“ Svojim je pjevanjem tako obuzela slusateljstvo, da je na silni pljesak morula još jednu pjesmu odgojavati. Iza toga su pod ravnjanjem matu-ranta R. Defrance dječaci, tamburali J. Čanić: „Iz naroda za narod“, pa su u silno odobravanje moralj, još tamburali Schubertovu „Seronadu“. Jos je šestosko-lac J. Bačić svojim krasnim tenorom od-jevao „Bjelanu“ od Vraza i Ljubiškoga, pa je morao pjesmu na svodopri zahitjeti opetovati. „Lijepa naša domovino“ zavr-sila je ovu slavu, koju je slusateljstvo pol-puno obuhvatila.

Počelo toga slijedio je komers, na kojem su gospoda prof. Dr. Kević, Novljani i Zgrabilj pozdravili Dr. F. Ilešića, te istinski njegov rad za slagu Slovenac i Hrvat u našu zajedničku prosvjetu. Na to se i on digao, pa sa biranjem riječima zahvali, a naročito je istakao mlađez, koja je tako krasno ova slava uvezeličila svojim pjevan-jem i tamburanjem, osobito je istakao za-dajući i vrijednost hrvatske gimnazije u Pazinu, kakve nema nijedna gimnazija na svijetu. Na koncu je oduševljeno pozdravio

ne učenike ova gimnazije. Na tom tom pozdravu zahvalio se osmčekolac Franca zanosišnji riječima, te je naglasio, da mladež u svom radu poci stopara Vraza. Gosp. F. Stoković je uime akad. državštva „Istra“ naročito pozdravio vrlo službenoga predsjednika „Slov. Matice“, koji je ovo mlado društvo materijalno i moralno podupro. Čitavom komeru poslali su živahnost djaci sa svojim prekrasnim pjevanjem rodoljubnih i umjetničkih pesama. U najljepšem razpoloženju srušio je komers, a prisutni sa odutevlenim klancem „živio“ pozdravio g. Dr. F. Ilešića, koji se je u kašno doba noći od nas odjelio.

Citava ova slava ostavila je dubokih tragova u našim dušama, pa se nadamo, da će klice, koje su one večeri u našem srcu usadjene niknuti, razviti se, te našoj miloj Istri s vremenom donijeti prekrasniji plodove.

Zabava u korist „Družbe“ u Labinskim. Dne 26. o. m. bili će zabava i ples u korist „Družbe“ u Sv. Marini. Tom prilikom se pozivaju svi prijatelji i rodoljubi, da prisustvuju zabavi ili da ju materijalno potpomognu.

Iz Žminja. Nasu občinu zadesila je teška elementarna nepogoda: tada naime potakla je sva vinograda u solini Cuban, Festi, Cere sa svime, a vrlo jako Jurić, Tonkovića gornje i dolnje, Šćitaro i nešto Gradišće. U nekim predjelima zadesila je ta nesreća tako jedine kmete, da nekoj, koji su tani učinili do 50 Hkt. vina ove godine neće učiniti niti jedno litro. Naša občina je javila stvar na nadležno mjesto, a mi ovim putem molimo naše zastupake u Beču, da se kod vlade zauzmu za naše kmete i makar presnim predlogom u parlamentu izposluju od vlade prešnu i obilatu pomoć oštećenim selima.

(Primili smo lakođjer viest o žalostnim osobnim trivenjima medju nekim našim rodoljubima tam, što ispuštam, vrudom zeljom, da se te razmirice uklone, koju su na stelu i sablazan ciele naše narodne stvari, a na veselicu šarenjacima. Mi velo žalimo te neprilike, te se izjavljamo pripravnim posredovati, da se te razmirice uklone. Popustivši nešto s jedne a došav dobroj volji u susret s druga strane, stalin smo, da bi se došlo do mira, ljubavi i slike, što sve nužno potrebuje narodna stvar tam. Ništa nemam tako velikog, da se nebi izglađilo; ljubav prema rodu mora izbrisati za uviek sve pesuglasice. Čekamo zanimanje na složnom narodnom dijelu. — Uredn.)

Koparski kotar:

Javni sastanak u Loparu. Predprošle nedjelje bio je uređen od zemaljskog zastupnika g. Josipa Valentića javni sastanak na skrajnoj točki občine Marezige u dalekom i visokom Loparu.

U subotu bijahu obavešteni zastupnici Mandić i Pangerc, da bi dobro da i oni na sastanak dođu; oni se dragovoljno poslužuju odazvase.

U nedjelju u jutro podaše se željeznicom u Kopar pak odatle u Vanganel, Bobiću i na Lopar. Mučno je bilo to putovanje — oko $\frac{2}{3}$ sata, po eamih jarugah i potocih sad u dolinu, sad na brieg njegde metar glatkog puta a sunce božje grije i pal, da znoj ea svih strana tješa curi! Na sam Lopar bijelo se je 5 četvrti sata uvjek užbričio kano u nebo a izpod oblaka kuna kano u peči. Izmučeni i utruđeni stigao zastupnici oko 3 sata po podne na Lopar; uz put pridružilo im se nekoj ga učitelji, občinski tajnik iz Marezige i nekoji drugi občinari. Okolo 4 sata stigao je s druge strane, naime preko Boršta zastupnik Valentić sa občinskim načelnikom Kocijančićem i drugimi rodoljubi iz Marezige, Truška, Boršta itd.

Sastanak je bio uređen pod vedrim nebom uz občinsku kuću, al kad tanu nesto prije určenog sata podi koziti. Radi toga obdržavan je sastanak u dvorani občinske kuće, koja se odmah napunila.

Sazivač g. Valentić pozdravi prisutne osobito svoje drugove Mandić i Pangerc, te sve ostale, koji se dodata ne tako daleki i mučni put. Zahvaliv se svima, pozove ih, da ei izabire predsjednika, koji će sastankom ravnati. Takvim je bio izabran občinski tajnik g. Kerošan iz Marezige, koji se na tom odlikovanju srušeno zahvali, preporuči prisutnim, da mirno i pažljivo poslušaju govorake, da se kaže eventualno priglase za reč i konačno podieli rječ zastupniku Valentiću. Govornik očeta u pučkom govoru djelovanje istarskog sabora od posljednjega kompromisa za izbornu reformu do danas. Izaknuo je osobito lukavost i nevjero talijanskih gospoda, koja se nisu držala niti utančenoj kompromisa. Prešav na nejnoviji kompromisni odbor, koji se dogovara radi uređenja jezikovnog i finansijskog pitanja i s tim skopčanog pitanja o novom zaokruženju občine Istra, naglasio je govornik, da se narod može pouzdati u njegovu zastupniku, koji se pripravlja sve prije žrtvovati, nego li koristi, čest i ponos naroda. Govorniku su slušatelji živuhno odobravali za govoru, osobito pak na koncu.

Nadučitelj g. Anžlovar iz Marezige obrazložio je vrlo temeljito svoju resoluciju radi ustrojenja pučkih škola u Istri u občini, napose za tomošnja tri sela — za Lopar, Borat i Gleme na temelju slovenskog materninskog jezika. Domaći djak g. Lovrenčić izrekao je vrlo zanosan uvod tomu obrazovanju, pozav svoje snobčinare neki se nedavno zavesti od sladih a varavih glusova zlobnih. Talijanša iz susjednih občina. Resolucija bijaše jednoglasno prihvjeta.

Zemaljski zastupnik g. Pangerc govorio je o narodnom poduku našim školama pozav prisutne neki se svuda služe jedino svojim materinskim jezikom. I njega na gradnje skupština burnim odobravanjem.

Zastupnik M. Mandić orisao je u kratko djelovanje carovinskog vjeća posljednjih godina, osobito rad naših zastupnika na korist našega naroda na gospodarskom i naukovnom polju. Govorio je o potrebi podignutića narodnih škola, o cesti i uogradnjih napose o absolutnoj potrebi, da se sto prije sagrade nuždne ceste u občini Marezige, koja je u tom obziru najzapošćenija občina čitave Istre.

Pošto su se oglasili nekoji skupštinarji u posljednjem predmetu t. j. k. velikoj potrebi dviju bar cesta u onoj občini, kojim je dao zastupnik potrebita razjašnjenja, zaključi predsjednik skupština zahvaliv se srdačno skupštinarom na lepom ponašanju i govornicima na poučnim govorima.

Zivuhno pozdravljeni odputovale nekoji zastupnici odmah, dočim su bližnji ostali jošte s narodom na okupu.

Sastanak će taj stalno ostati narodu u dobroj uspomeni, jer se jo mnogočemu naučilo i uvjerilo, da njegovi zastupnici zanj snjuju i rade, koliko im je moguće u težkikh okolnostih. Prije zaključka skupštine zahvalio se je učitelj g. R. zastupničima i njegov predlog, da im se izreče povjerenje, bijaće jednoglasno prihvatan.

P. S. Zastupnik g. Valentić ošibao je trijezno ali odlučno one zloguke slovenske novinare, koji se u novije doba zadiru bez svakog pravog razloga u narodno zastupničke Istre. (Da je bilo onim smutljivcem u nedjelju prevallit skoro puni tri sata pješće po kozljim putevima i uz nesnosnu žugu sunca iz Kopra na Labor i toliko natrag, minula bi ih volja zabuditi nos tam, gdje mu neima mesta. Op. Ured.)

Sjetite se družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru!

Razne primorske vesti.

Jugoslavenski sredilištani klub. U Boču slobode ova klub jugoslavenskih zastupnika t. j. „Sveza južnih Slavena“ i „Slovenski klub“ u jedan klub u pitanju talijanskog sredilišta i svega što je tim u svezu, pod naslovom „Jugoslavenski sredilišni klub“. Sve poslove, koje se tiču talijanskog sredilištnog pitanja, slavenskog sredilišta, ravnopravnosti hrvatskog sredilišta u Zagrebu itd. razpravljati će se i razgovarati skupno. OI članova objju klubova izabran je izvršujući odbor, koji će imati da provadja zaključke zajedničke klubu. U tom odboru nalaze se od „Sveze južnih Slavena“ gg. Hribar, Rybar, Ploj, Spinčić i Tresić, a od „Slovenskog kluba“ gg. Fon, Grafenauer, Korošec, Povše i Šusterić. Prvu sjednicu pozvao je najstariji član g. zastupnik Povše. Razpravljena su i odobrene pravila „Jugoslavenskog sredilištnog kluba“, kojega članovi će od sada složno i zajednički vječati o toli važnom pitanju i složno provadjati zaključku klubu.

Vrlo nam je milo što je došlo do te sluge i do zajedničkog rada u sredilištnom pitanju sviju zastupnika Slavena našega juga a još bi nam milije bilo kad bi došlo do iskrnenog bratskog zbiljenja sviju naših zastupnika i u narodno-politickih, prosvjetnih, gospodarskih itd. pitanjih.

Otvoreno bosansko-hercegovačkog sabora. Prošle srede otvorio je zemaljski poglavar general barun Varešanin svečanim načinom prvo zasjedanje bosansko-hercegovačkog sabora. Nakon što je zemaljski poglavar pozdravio sabor začiovili mu plodonosni i po narod koristno djelovanje zaprisegao je, u odsutnosti bolestnog predsjednika, obujem podpredsjednika g. Vojislava Šolu i Dr. Nikolu Mandića te je prosljedio sabor otvorenjem.

Iza toga pročitani su mnogobrojni brzjavni pozdravi parlamentarnih stranaka iz Zagreba, Beča, Zadra itd. zaključio predsjednik sjednici.

Brzjavnu čestitku poslao je iz Beča i klub jugoslavenskih zastupnika začiovili novom saboru najbolje uspjeha i plodonosnog rad na, korist našega naroda u Bosni-Hercegovini.

Atentat na baruna Varešanina. Kad se je prošla sreda vratio barun Varešanin u pratnji sa svojim pobočnikom sa otvorenja bosansko-hercegovačkog sabora u kojici, strijeljao je na mostu na njega neki smušenjak po imenu Bogdan Žerošić pet puta. Srećom nije generala pogodio al je za to šesnaest hiteem sebi prostreljio glavu i na mjestu ostao mrtav. Taj zlosti ima se pripisati bolnim moždanim tuga neštećnika, koji bijaše sredilištnim djokom.

Upozorujemo naše čitatelje na oglašavanje Gospodarske Zveze u Trstu, koju preporučamo.

Javna zahvala.

Svih, koji su blagolzvolili sjeliti so mo prigodom moga imendana, izrčelim ovim javno najljepшу zahvalu, želec njimi svakog moguće osobno dobro, a zajedno s njimi ukupnom hrvatskom narodu svecobri božljak.

U Beču, 21. lipnja 1910.

Prof. Vjekoslav Spinčić
zastupnik naroda.

Broj 999.

Oglas jeftimbe.

Na temelju zaključka općinskog zastupstva otvara se jeftimba na poduzeće gradnje nove školske zgrade na Voprincu.

Nacrt ove gradnje izložen je u ovom općinskom uredu na slobodni uvid u vrijeme urođenih sati.

Tko se bude htio za ovo poduzeće natjecati dobili će od podpisnog podrobni

opis radnja sa pripravnim stupcima u kojima će pak sam navesti cijene za koje će biti voljan pojedine radnje i cijelu gradnju izvršiti.

Ponude pisane i bilježene sa biljegom 1. K i sadržajuće vadit 5% od ukupnog iznosa za koji se bude htjelo gradnju poduzeti, imaju se predati podpisnom najkasnije do 80. tekućeg mjeseca, 6 sati u večer.

Općinsko zastupstvo pridržaje si izabrali i prihvati onu ponudu koju budo smatrao najpovoljnijom.

Glavarstvo občine Voprinc.

Istici, 8. juna 1910.

Načelnik: Bachlach, v. r.

OGLAS.

Podpisano društvo pozivlje svoje članove na glavnu godišnju skupštinu, koja će se obdržavati u četvrtak, dan 7. lipnja 1910. u $\frac{3}{4}$ sata popodne u maloj dvorani „Narodnog Doma“ u Voloskom.

Dnevni red :

- Čitanje zapisišnika prošle godine skupštine.
- Izvješće ravnateljstva i predloženje društvenih računa za god. 1909.
- Predloženje načrta parceleacije posjeda „Villa Triestina“ i odnosi zaključak.
- Raspisana gleda načrta za gradnju hotela u Villi „Poppina“.

Volosko, dne 1. junija 1910.

Istarsko društvo

za promet pokretnina i nepokretnina i za gradnju kuća za prodaju, društvo na ograničeno jamećeno u Voloskom Opatiji.

Predsjednik: Dr. Stanger.

POZIV

na glavnu godišnju skupštinu koju će dne 3. srpnja t. g. obdržavati „Mlječarsko društvo“ u Lindaru u 4 sata po podne u prostorijama Hrvatske Čitaonice u Lindaru uz srećeti.

Dnevni red :

- Citanje i odobrenje zadnjega zapisišnika,
- 'Odobrenje računa za g. 1909.,
- Možbeni predlozi.

Ako u uređeni sat ne pristupi na skupštinu dovoljan broj članova, obdržavat će se ista nakon pol sata sa istim dnevnim redom uz kojimudrago broj članova.

Odbor.

POZIV

na glavnu godišnju skupštinu koju će dne 8. srpnja t. g. obdržavati „Lindarsko društvo za štednju i zajmove“ i to u 4 sata izpodne u prostorijama Hrvatske Čitaonice u Lindaru:

- Citanje i odobrenje zadnjega zapisišnika,
- Odobrenje računa za 1909.,
- Možbeni predlozi.

Ako ne bude dostatan broj članova će se nakon $\frac{1}{2}$ sata uz isti raspored sjednice svejednak obdržavati.

Odbor.

Br. 2968/10.

Oglas natječaja.

Uslijed zaključka občinskog odbora iz sjednice od 9. junija 1910. raspisuje se ovim natječaj:

- na izraženjeno mjesto redarstvenog vodje (nadredara) za poreznu občinu Volosko;
- na mjesto redarstvenog vodje (nadredara) za poreznu občinu Opatiju, i
- na dva izpruzenja mjesto občinskih redara za Volosko.

Sa mjestima redarstvenih vodja skopčana je godišnja plaća od 1320 K, odsteta

Skladište
dalmatinskog ulja **MARIJA ERGA**

Pula — Via Innominate — Pula.

Prodaja na malo i na veliko.

I. ulje samotok	K 128
II. " disto maslinovo	" 120
III. " 80%	" 122
IV. " 60%	" 98

24. trgovac na veliko uzorci na zahtjev i uz cene po pogodbi.

za stanarinu od 120 K i pausal za uniformu od K 160.

Občinskim redarima tako pripada godišnja plaća od K 1200, odstota za stanarinu od 120 K i pausal za uniformu od K 140.

Molitelji imaju dokazati, da su austrijski državljanji, da nisu navršili 40 godina, da su posve zdravi i bezprično ponašanja te da poznaju u govoru i u pismu hrvatski i u govoru njemački i — po mogućnosti — talijanski jezik, kao što i da su jur obavljali redarsku službu i koliko vremena.

Molbe imaju se podnjeti na podpisano do 30. VI. 1910. Natjecatelji su dužni sluziti najmanje jednu godinu dana, ako ih občina ne odpusti prije uz predhodni odraz od 14 dana.

Daljnja prava i dužnosti razvidljuju se u obstojećoj službenoj pragmatici redara ove občine.

Nastup službe jest odmah.

Glavarstvo občine.
Vojsko, dne 11. juna 1910.

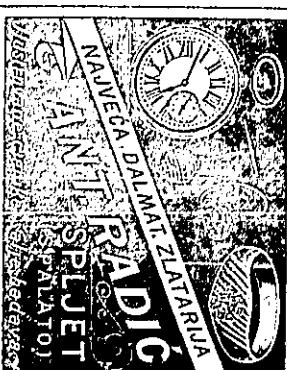
Krumpir ovogodišnji

najbolje kakvoće ima u svojem skladištu Podružnica Gospodarske Zveze u Trstu — uz umjerene cene.

Nikada više!

neću mijenjati sapun od kralja Bergmann Steckenpferd-Lilienmilch-sapun (marka Steckenpferd) od Bergmann & Co., Tetschen a Elbe, j-r ovaj sapun jedino čuva kožu od sunčanih pješči i uzdržuje ljepe, mekane i njenu put.

Komad po 80 para dobivaš u svim lekarnama, drogerijama i dućanima parfumerijama.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Via Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Istra br. 7.

→→→→→→→→→

Prodaja syježeg kruha
tri puta na dan.

Ravnateljstvo si pridržaja pravo
ostalom — promjeno plovitvenog reda.

POZOR!

Kod Podružnice Gospodarske Zveze iz Ljubljane u Trstu, ulica G. Galatti, br. 14-tik Velike pošte, može se dobiti uz najpovoljnije cijene svakovrstnog i dobrog sumpora, dobre engleske modre galice i svakovrstnih umjetnih gnojiva.

Može se dobiti i svakovrstnu drugu rôbû. Zastupstvo mlini Količevu (Gjuro Rašića).

Ravnateljstvo tvornice opeka u Puli.

Ravnateljstvo tvornice opeka stavlja p. n. občinstvu do znanja, da imade u svojoj tvoracu više vrati dobro izjaljene opeke, i to u velikoj zaštobi. Izrađuje se: Opeka za zid, plotice za izpod Žlebjnjaka, mala opeka za zid, Žlebjnjaci, mali Žlebjnjaci, dvostruko utorni posveta prekrivajući crijeplj sa pripadajućimi Žlebjnjaci, koji su na posebnim strojevima radjeni. (Ovi proizvodi jesu pod jamstvom prosti od soli.)

Upozorjuje p. n. občinstvo na dvostruko utorni crijeplj za pokrivanje, koji se može bolje preporučiti nego li Žlebjnjaci, jer imade tu prednost što bolje pokriva, posvećna je nepromočiv, imade trajnu odporu snagu proti vjetru te se može privезati, a osim toga jest po m. za 50 kg lagiji od Žlebjnjaka te osobito trajan bez obzira na to, što je mnogo jestinji a radi sivoja jednostavnosti netreba kod pokrivanja posebnoga strukovnjaka.

Ravnateljstvo tvornice.

Austro-Hrvatsko parobrodarsko društvo na dionice u Puntu.

Plovitveni red
vrijedi od 1. maja 1910. do oponiza.

Pruga: Rijeka-Punat.

svaki dan	Odl. i pol.	Postaje	Dol. i Odl.	svaki dan
prije podne				po podne
5.—	odl.	V PUNAT	↑	4.60
5.15	dol.	Krk	odl.	4.85
6.25	odl.	Glavotok	odl.	4.25
6.10	dol.		odl.	3.40
6.15	odl.		odl.	3.85
6.45	dol.	Malinska	odl.	8.05
6.55	odl.		odl.	2.55
7.40	dol.	Omljulj	odl.	2.10
7.45	odl.		odl.	2.—
8.45	dol.	R I J E K A	odl.	12.55

Uvjetovalo pristajano u Rijekama.

Pruga: Baška-Rijeka.

svaki utorak četvrt. nedjelja	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	svaki utork četvrt nedjelja
prije podne				po podne
8.40	odl.	V Baska	↑	6.10
4.50	dol.	Punat	odl.	5.—
8.45	dol.	Rijeka	odl.	12.55

Uvjetovalo pristajano u Staroj Baški.

Pruga: Rijeka-Opatija-Rab-Nerezine.

utorak petak	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	svakida subota
prije podne				po podne
7.20	odl.	V R I J E K A	↑	4.15
7.55	dol.	Opatija	odl.	3.40
8.—	odl.	Beli	odl.	3.30
9.30	odl.		odl.	2.10
10.20	dol.	Merag	odl.	2.—
10.30	odl.		odl.	1.10
11.—	odl.	Krk	odl.	12.30
11.10	odl.	*	odl.	12.20
12.40	dol.	Baškanova	odl.	10.50
1.—	odl.	Rab	odl.	10.40
2.—	dol.		odl.	8.40
3.01	odl.	Veli Lošinj	odl.	8.80
5.15	dol.		odl.	6.45
6.25	dol.	Mali Lošinj	odl.	6.05
5.35	odl.		odl.	6.25
5.45	dol.		odl.	6.15
6.00	dol.	N E R E Z I N E	odl.	6.80

Uvjetovalo pristajano u Pantu i Lopatu.

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Rab
i natrag.

svaki četvrt	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	svaki četvrt
prije podne				po podne
7.20	odl.	V R i j e k a	↑	7.50
7.35	dol.	Opatija	odl.	7.15
8.—	odl.	*	odl.	7.05
8.15	dol.	Lovran	odl.	6.60
8.20	dol.		odl.	6.40
12.—	odl.	Rab	odl.	3.—

Ravnateljstvo si pridržaja pravo
ostalom — promjeno plovitvenog reda.

POZOR!

Kod Podružnice Gospodarske Zveze iz Ljubljane u Trstu, ulica G. Galatti, br. 14-tik Velike pošte, može se dobiti uz najpovoljnije cijene svakovrstnog i dobrog sumpora, dobre engleske modre galice i svakovrstnih umjetnih gnojiva.

Može se dobiti i svakovrstnu drugu rôbû. Zastupstvo mlini Količevu (Gjuro Rašića).

Ravnateljstvo tvornice opeka u Puli.

Ravnateljstvo tvornice opeka stavlja p. n. občinstvu do znanja, da imade u svojoj tvoracu više vrati dobro izjaljene opeke, i to u velikoj zaštobi. Izrađuje se: Opeka za zid, plotice za izpod Žlebjnjaka, mala opeka za zid, Žlebjnjaci, mali Žlebjnjaci, dvostruko utorni posveta prekrivajući crijeplj sa pripadajućimi Žlebjnjaci, koji su na posebnim strojevima radjeni. (Ovi proizvodi jesu pod jamstvom prosti od soli.)

Upozorjuje p. n. občinstvo na dvostruko utorni crijeplj za pokrivanje, koji se može bolje preporučiti nego li Žlebjnjaci, jer imade tu prednost što bolje pokriva, posvećna je nepromočiv, imade trajnu odporu snagu proti vjetru te se može privezati, a osim toga jest po m. za 50 kg lagiji od Žlebjnjaka te osobito trajan bez obzira na to, što je mnogo jestinji a radi sivoja jednostavnosti netreba kod pokrivanja posebnoga strukovnjaka.

Ravnateljstvo tvornice.

KAMEN ZA GRADNJE

iz najboljih kamenoloma okolice (kamenolomi Varoton u dugoj uvali).

MORSKI PJESAK.

Sva gradja u svakoj koloni dovaža se na lice mjesata uz najpevoljne cijene. Morski pjesak izvaja se i van Pule.

Skladište i ured u PULI, Via delle Valle br. 11. - Telefon br. 21.

Josip Blašković, vlastnik kamenoloma.

VELIKI IZBOR

svakovrstnih gotovih odiela za gospodu i dječake

kao i za dame i djevojčice

BOHINEC i drug

ulica delle Terre 2, — TRST, — ulica S. Lazzaro 17

(iza crkve sv. Antona novog)

Solidna postuga. (Odelo po mjeri.) Cijene vrlo užike.

NOVO!

HOTEL ELISABETTA

PULA, via Arena br. 1.

Vlastnik: Frane Barbalic

Vlasnik: Arone.

sasme novovo i moderno uređen, sa lopitim i zračnim sobama, opremljenim sasme novim pokućtvom i posteljinom.

Sasme u blizini parobrodarske stanice, postaja tramvaja, blizu kolodovora.

Poslužba brza i točna, cijene vrlo umjerene. — Ulaz sa ulice Arena br. 1 i sa restauraciju piazza Ninfea br. 1, vlastništvo istog gospodara.

Preporuča se našem občinstvu uz geslo: SVOJ K SVOMU!

Sjetite se družbe sv. Cirila i Metoda